

Joan Carles Gallego

SECRETARI GENERAL DE COMISSIONS OBRERES

La reforma laboral aprovada a principi de mes ha provocat un rebuig contundent dels sindicats. La conseqüència ha estat la convocatòria de vaga general en contra d'un canvi de model que s'interpreta com un atac als drets socials. Gallego creu que hi havia d'altres receptes. **Per Anna Pinter**

“Fa temps que la política se supedita al poder financer”

Ha estat la reforma laboral una ocasió perduda?

En l'actual situació de crisi econòmica no era la sortida. Hi havia altres reformes, com la fiscal o la financera, que calia fer abans. En tot cas, aquesta reforma laboral no és la que permetria posar les bases del canvi de model productiu que necessitem. És una reforma inútil per incorporar coneixement, qualificació i capacitat d'innovació a les empreses.

Tanmateix organismes internacionals com l'FMI, o la Comissió Europea reclamen una actuació en el mercat laboral.

No oblidem que són els organismes que han donat suport a les polítiques econòmiques que ens han portat on estem ara. A més no són objectius en el seu plantejament, defensen un sistema amb l'únic objectiu de l'apropiació del guany sense tenir en compte el reequilibri social. El govern central ha acabat fent cas a aquests organismes i porta camí de desmuntar el model social.

Què calia fer, aleshores?
Fa temps que reclamàvem

“

La reforma laboral és inútil per incorporar coneixement i innovació

S'han d'introduir taxes que desincentivin les inversions especulatives

Amb totes les vagues generals s'han conseguit suprimir mesures regressives

un pacte d'estat per a l'economia i l'ocupació focalitzat en una reforma estructural financera, que ajudés a fer circular de nou els diners. Així mateix cal una reforma fiscal que hauria de recuperar la suficiència amb un nivell més redistribuïdor de la riquesa. S'havien de fer esforços per dimensionar el teixit empresarial i facilitar les infraestructures aeroportuàries i ferroviàries i ajudar l'empresa en la seva internacionalització. Són les reformes que s'havien d'iniciar per ajudar a reactivar l'economia i no centrar-se només en retallades de la despesa per reduir el dèficit.

Quines mesures creu que farien millorar els ingressos?

S'han de buscar mesures que desincentivin les inversions de caràcter especulatiu per altres d'adreçades a l'economia real, introduint taxes que afavoreixin el canvi d'orientació. En la reforma fiscal creiem que cal fer un plantejament integral. En l'IRPF, s'hauria d'imposar un diferencial en relació amb les rendes més altes. No pot ser que el topall estigui en el 43%, quan la majoria de països europeus

el tenen per sobre del 47%. En aquest sentit, tenim corregut i podem incrementar-lo en els trams de rendes més altes. Igualment cal equilibrar la tributació entre les rendes de capital i les rendes de treball. No pot ser que les rendes de capital només tributin el 18% quan les de treball ho fan entre el 18% i el 43%. Així mateix, l'impost de successions s'hauria de recuperar, sobretot en les grans fortunes.

Mentrestant, a l'Estat espanyol hi ha un dels índexs més baixos de productivitat. Es parla de la necessitat de crear un marc en què es tingui més en compte la productivitat, i es garanteixin els drets dels treballadors però com s'articula?

La millora de la productivitat passa per incorporar més coneixement i qualificació a les empreses i alhora fer més inversions tècniques. En canvi, aquesta reforma laboral s'ha centrat a abaratir els costos laborals. S'ha demostrat que les empreses amb més estabilitat laboral i millors condicions de treball són les més dinàmiques i més competitives en el mercat internacional. Els sectors amb més nivell de temporalitat són els que

han tingut més problemes.

Es diu que la negociació col·lectiva ha de suplir el que no ha aconseguit la reforma laboral. Però com s'ha de fer si el sistema de negociació està obsolet i no hi ha acord entre els agents socials per reformar-lo?

Les organitzacions patronals han d'entendre que reforçant la negociació col·lectiva tindrem més capacitat per adaptar-nos als canvis. Tanmateix, s'ha triat un marc que aposta per relacions laborals més individualitzades. Nosaltres defensem des del primer dia reforçar la flexibilitat interna pactada. Hem de ser capaços d'adequar les condicions de treball per garantir la viabilitat de l'empresa i introduir alhora innovació en els processos; això sí, sempre a partir del pacte.

La vaga general que s'ha convocat per al 29 de setembre és un cop dur per al govern, i un test de credibilitat per al sindicat. Què s'està fent per garantir-ne l'èxit?

És l'instrument per gestionar el greu conflicte social que ha creat el govern en abordar la crisi a partir de retallades de drets laborals.

Joan Carles Gallego a la seu de CCOO

ona. QUIM PLUG

El que volem és que sigui l'evidència que la majoria de la població rebutja aquestes mesures que trenquen l'equilibri social. Totes les vagues generals que hem fet en aquest país han donat resultats positius i han servit per recompondre marcs anteriors a les mesures regressives. Entenem que la vaga general serà un èxit perquè obrirà un nou marc de negociació amb el govern.

Quins serien els límits amb els quals estariu satisfets?

És injust el paper de decisió unilateral de l'empresari, per tant cal reforçar el paper de la negociació. És injust l'increment de les causes per a l'acomiadament objectiu i entenem que els costos de la indemnització han de tenir una causa directa.

Hem passat més de deu anys de bonança econòmica i les xifres mostren que el 42% dels assalariats catalans no arriben ni a milleuristes. Ara, en crisi, sembla inevitable que es rebaixin els sous.

Res no és inevitable. És diferent un país on la immensa majoria és milleurista i el salari mínim interprofessional és de 600 euros mensuals o un en què el salari mínim són 1.300 euros, com a França. Entre uns i altres hi ha diferències en els ingressos del sistema fiscal. En els últims anys hem creat un model per ser competitius en costos laborals baixos. Això no ha incidit en la millora de la competitivitat. El creixement econòmic se sustentava en la construcció i el turisme, cosa que espremia al màxim els avantatges competitius de sol i platja, i amb un treball poc qualificat i poc valorat econòmicament. Això té el seu límit, com hem pogut comprovar.

Fa temps que aquest discurs es repeteix, però sembla que no s'ha fet res. Els poders econòmics d'aquest país tenen un model del guany fàcil i ràpid. Hi ha més pes de l'economia especulativa que de l'industrial, i sota un model de cobdícia. Front a d'això no més s'hi pot intervenir des de la política, però fa temps que aquesta està supeditada al poder financer.

En la lectura econòmica de la sentència de l'Estatut hi ha qui creu que s'han sal-

“

En els ajuts a les entitats financeres calia control i intervenció

El futur de la societat no pot ser treballar més, sinó treballar millor

A Espanya no li interessa mantenir la conflictivitat amb Catalunya

vat els mobles i d'altres que ja està tot perdut. En quina posició se situa? A banda del rebuig de la sentència, que té un posicionament ideològic, considero que algunes qüestions de coresponsabilitat fiscal i d'inversions a Catalunya caldrà corregir-les al Congrés dels Diputats. L'Estatut situava uns mínims del que ha de ser Catalunya com a motor econòmic d'Espanya pel que fa a retorn de les aportacions. No fer-ho seria mantenir un nivell de conflictivitat que limita la capacitat de desenvolupament econòmic de Catalunya que no interesses el conjunt de l'Estat.

Per què CCOO es mostra reticent a allargar la jubilació als 67 anys?

Perquè es vol parlar de la jubilació en termes de despesa i oblida la importància dels ingressos. La viabilitat del sistema de pensions no depèn exclusivament de la demografia, dependrà de la qualitat de l'ocupació. No pot ser que el futur de la societat sigui treballar més, el futur ha de ser treballar millor. Tot i això no descartem que hi pugui haver algunes mesures creatives que incentivi els qui voluntàriament vulguin i puguin seguir treballant més enllà de l'edat de jubilació.

De quina manera s'haurien d'introduir aquestes excepcions?

Ha d'anar acompanyat d'un cens amb les feines i treballs perillosos que han de tenir la seva edat de jubilació inferior als 65 anys. Paral·lelament, no pot ser que els mateixos que diuen que els sistemes de pensions tindran problemes, són els que demanen que es rebaixin les cotitzacions, en el fons volen traspasar diners del sistema públic a la iniciativa privada.

El sistema de pensions públic corre perill?

L'any passat va tenir un superàvit de 4.500 milions i enguany, en plena crisi econòmica, de 2.500 milions. A més té un fons de reserva de 60.000 milions. S'ha posat en dubte el sistema i la realitat ens diu que té molt bona salut financera. Més que tocar les cotitzacions, el que cal és una gestió millor que permeti que la vida laboral real i la legal es puguin acostar.

Des de CCOO us heu mostrat especialment crític amb la llei de caixes.

Nosaltres creiem en un sistema financer dual, amb una funció jurídica diferent entre bancs i caixes. Si la naturalesa jurídica de les caixes s'acosta més a la dels bancs, com preveu la nova llei, la funció d'acció social que feien les caixes deixarà d'existir. El model de caixes català ha demostrat una bona implicació en el desenvolupament econòmic, territorial i de la societat civil. Les caixes a Catalunya l'any passat van dedicar 45 milions d'euros a accions socials. Entenem que la participació en els òrgans de govern de representants dels impositors, dels treballadors i dels poders polítics en un nivell que no superen el 25% ha demostrat que funciona.

Quina opinió li mereix que el sector financer hagi rebut ajuts i d'altres sectors no?

És clar que calien injeccions directes perquè no caigués l'economia. Però malauradament no hi ha hagut el control suficient i això ha fet que moltes entitats financeres no hagin retornat els fluxos de diners a l'economia. No han permès la reactivació de l'indústria. Per contra els ajuts que s'han donat a la indústria han estat petits i centrats en automoció.